

ವಿಚ್ಛೇದನವಾಗಿತ್ತು.

'ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವಳ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಂಡ ಉದ್ದೇಶ...?'

'ಅವಳ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಡುವೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ... ಅವಳಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡವು... ಈಗ ನನ್ನ ವಿಷಯ ಇಂತಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ...'

ಓಹೋ... ನಾನು ಮಾಕೋರ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದನೋ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೋಶ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ, ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಕೋರ್ನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅದೊಂದು ದಿನ ಅವನು ಏನೋ ಯೋಚಿಸಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ, 'ಡ್ಯಾಡಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸದ್ಯ ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ನನ್ನ ಮಲತಾಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತರಲಿಲ್ಲ.'

ಕ್ರಮೇಣ ಜೋಶು ಆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಸಿಯಾಟಲ್‌ಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದಾಗ, ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ, 'ಆರ್ ಯೂ ಶೂರ್? ನಾನು ಬಂದರೆ ಮಾಕೋರ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.'

ಜೋಶ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನ ಪುರುಷ ಅಹಂಕಾರವಿತ್ತು. ನಾನು ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಪುತ್ರ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪತಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ.

ಅಮೆರಿಕ ಪ್ರವಾಸ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸರಳ, ಸಹಜ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಪಶ್ಚಿಮವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಈ ಭೂಖಂಡವನ್ನು ಸಮೀಪದಿಂದ ನೋಡಿ ಪರಿಚ್ಛಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಹಂಗಮ ನೋಟವನ್ನು ಹರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ರೀತಿ-ನೀತಿ-ವರ್ಣ-ಜಾತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಉದ್ಯೋಗ-ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಜನ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ... ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದವು. ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯ ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಹು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು, ಆಫ್ರಿಕನ್ನರು, ಏಷಿಯಾದವರು ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕದ ಜನರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚೀನಾ, ಜಪಾನ್, ಇಸ್ಲಾಮ್... ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಜನರಿದ್ದರು, ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಜನರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯ ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರವಾಸ ನನ್ನ ಕ್ಷಿತಿಜವನ್ನು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸಿ, ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನರಿಯುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿತು. ನಾನು ಸ್ಥಳೀಯ ಶಾಕಾಹಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ

ಕಲೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ; ಇದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಶಾಕಾಹಾರ, ಬೇರು-ನಾರು ಮತ್ತು ವಿಭಿನ್ನ ಧರ್ಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿತು. ದರ್ಶನಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲೂ, ಅದೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜಾನ್ ರಸ್ಕಿನ್ ಮತ್ತು ಹೆನರಿ ಡೇವಿಡ್ ಥೋರಾ ಅವರ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಎರಡು ನೆರೆಯ ದೇಶಗಳಾದ ಮೆಕ್ಸಿಕೊ ಮತ್ತು ಕೆನಡ, ಅಮೆರಿಕದ ಶಕ್ತಿ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡಿತು. ಯೂರೋಪಿನ ದೇಶಗಳು ಸಹ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ವೈಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಇಂದು ಉತ್ತಮ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿವೆ. ದ್ವೇಷ, ವ್ಯಾಜ್ಯ, ಜಗಳ, ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧೆ, ಯುದ್ಧದ ವಾತಾವರಣವಿರುವ ಏಷಿಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಸಾಮರಸ್ಯ ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಕಾಣಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆಂದವಿತ್ತು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಿಯಾಟಲ್‌ನ ಉಪನಗರ ಗ್ರೀನ್‌ವುಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ವಿಶೇಷ ಮಿತ್ರರಾದರು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಗೃಹಿಣಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿದ್ದೆ. ಮನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮನೆಗೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದು, ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ, ನೌಕರಿ ಗಳಿಸುವ ಜಂಜಾಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀಲ್‌ನನ್ನು ಪ್ರಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಶಾಪಿಂಗ್ ಮಾರ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಇಂಡಿಯನ್ ಶಾಪಿಂಗ್‌ಗೆ ದೇಶಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ರೆಸ್ಟೋರಂಟ್, ಚಾಟ್ ಹೌಸ್, ಕೆಫೆ ಮತ್ತು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಟ್ (ಮಲ್ಟಿನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಂಪನಿ) ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಸಾಜಿನ ಟೆಕ್ನಿಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾನವನ ಶಾರೀರಿಕ ರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶೋಧನೆ ಕೈಗೊಂಡೆ. ಮಾನವನ ಶರೀರದ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳ ಮಹತ್ವದ 'ಒತ್ತಡಬಿಂದು'ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆನ್‌ಲೈನ್ ಶೋಧ ಮಾಡಿದೆ. ಅಂಥ ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ, ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ರೋಗದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದೆ. ವಿಶೇಷ ಹರ್ಬಲ್ ಆಯಿಲ್ ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಕಲಿತೆ.

ನಾನು ನೀಲ್‌ಗೆ ನಿತ್ಯ ಮಸಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾಕೋರ್ನ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನ ತಲೆ, ಹೆಗಲು ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಮಸಾಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಜೋಶ್ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದರೂ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರದಿದ್ದಾಗ, ನಾನೇ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ; ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಆಯಿತು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸಿಯಾಟಲ್‌ಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ, ನಾನೇ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ವ್ಯಾಂಕೂವರ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಕೆನಡ... ಎರಡು ದೇಶಗಳ

ನಡುವೆ ನನ್ನ ಜಗತ್ತು ಸುತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳ ಒಂದು ನಗರದಷ್ಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು, ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತು ಜಗತ್ತನ್ನು ಅರಿಯುವ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಭಿನ್ನತೆ, ಯೋಚಿಸುವ ಅಂತರ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭಿನ್ನತೆ ಒಂದು ವಿಧದ 'ಕಲ್ಚರಲ್ ಶಾಕ್' ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಘರ್ಷಣೆಯ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಹಾದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದ ಭಾರತೀಯರ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಎರಡು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವಿನ ದ್ವಂದ್ವ, ಆರ್ಥಿಕ ಅಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಭೇದಭಾವಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂಕಿ-ಅಂಶ ಬಹುತೇಕ ಮೂವತ್ತಾರರಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಭ್ರಮದ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ; ಸಮಯ ಯಾವಾಗ ಕಳೆಯಿತು, ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಲದ ಕೆಲವು ಚಿಹ್ನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನಶೈಲಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ನಾನು ನನ್ನ ಭಾರತವನ್ನೂ ಮಿಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಓರ್ವ ಇಮಿಗ್ರೆಂಟ್ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನೈದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಲಂಬಸ್ ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇಮಿಗ್ರೆಂಟ್‌ಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಬಹುತೇಕ ಜನರಿಗೆ ಇದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಪ್ರವಾಸವಾಗಿತ್ತು, ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತಸದಿಂದಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ನಗರಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದು, ಅವರವರ ದೇಶಗಳಿಂದ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ವಲಸೆ ಹೋಗುವುದು ಒಂದು ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರವಾಸ ಮತ್ತು ದೂರದ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಶತಮಾನಗಳ ಹಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ.

ನಾನು ವಿಭಿನ್ನ ಮಹಾದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ, ಬಂದುಹೋಗುವ ಅನೇಕರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಈ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು, ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೂ ಆಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ದ್ವಂದ್ವ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಸಂತೋಷ, ಮುಂದುವರೆಯುವಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯರ್ಯ, ಹೊಸ ರೋಮಾಂಚನದ ಅರಸುವಿಕೆ, ಹೊಸ ಮಹಾದ್ವೀಪಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಜಗತ್ತಿನ ಆವಿಷ್ಕಾರ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಹಾಗೂ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವುದು... ಇದನ್ನೇ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋದದ್ದು ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆಗಲೇ ಅದೊಂದು ದಿನ